

Italian oikeusjärestyksessä säädetään kansallisesta rikosten uhrien korvausjärjestelmästä, joka muodostuu joukosta erityislakeja, jotka koskevat tiettyjen tahallisten väkivaltarikosten johdosta myönnettävää korvausta, mutta siinä ei säädetä sellaisesta yleisestä korvausjärjestelmästä, joka koskisi kaikkien sellaisten rikosten uhreja, jotka yksilöidään ja luonnehditaan Italian rikoslaissa tahalliseksi väkivaltarikoksiksi. Italian oikeusjärestyksessä ei erityisestikään säädetä korvausjärjestelmästä, joka koskee niin kutsuttuun ”tavanomaiseen rikollisuuteen” luettavia tahallisia väkivaltarikoksia, jotka eivät kuulu erityislakien piiriin.

Tämän johdosta on todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 2004/80/EY 12 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan.

⁽¹⁾ Rikoksen uhreille maksettavista korvauksista 29.4.2004 annettu neuvoston direktiivi 2004/80/EY (EUVL L 261, s. 15).

Valitus, jonka Alcoa Trasformazioni Srl on tehnyt 27.12.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-177/10, Alcoa Trasformazioni v. komissio, 16.10.2014 antamasta tuomiosta

(Asia C-604/14 P)

(2015/C 089/09)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Alcoa Trasformazioni Srl (edustajat: advocaat O. W. Brouwer, avvocato T. Salonico ja avvocato M. Siragusa)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion 50, 81-90 ja 92 kohdan ja näin ollen valituksenalaisen tuomion
- antaa lopullisen ratkaisun asiassa ja kumoaa riidanalaisen päätöksen ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa ja ensimmäisessä oikeusasteessa unionin yleisessä tuomioistuimessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että valituksenalainen tuomio on virheellinen ja että se on siis kumottava seuraavista syistä:

1. Todisteiden vakava vääristäminen, kun on kyseessä päätöksessä tehty virheellinen päätelmä, jonka unionin yleinen tuomioistuin pysytti ja jonka mukaan toimenpiteellä tehtiin sisällöllisiä muutoksia Alumix-tariffiin, joka otettiin käyttöön vuoden 1995 asetuksella, ja tämän seurauksena SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen. Valituksenalaisen tuomion 81-83 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi virheellisesti käsiteltävään tapaukseen sovellettavia säännöksiä ja erityisesti Autorità per l'energia elettrica e il gasin (sähkö- ja kaasunenergiasta vastaava Italian viranomainen) tekemän päätöksen N:o 204/99 15 §:n 2 momenttia, josta ilmenee selvästi ja yksiselitteisesti, että – edes hyvityskomponentin käyttöön oton jälkeen – Alumix-tariffia ei pääpiirteissään muutettu millään tavoin Alcoan maksaman sähköenergian nettohinnan eikä sen järjestelmän rahoituksen osalta, jolla Alcoalle varmistettiin tällainen toimitushinta.

2. SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen, ristiriitaisuus tuomioiden T-332/06 ja C-149/09 P kanssa ja Alcoan ensimmäisen kanneperusteen b kohdan, joka koski komission päätelmää, jonka mukaan ei ollut välttämätöntä tehdä minkäänlaista taloudellista analyysiä sen määrittämiseksi, saiko valittaja toimenpiteen ansiosta taloudellista etua, vakava vääristäminen. Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio on virheellinen, koska i) se on ristiriidassa tästä kysymyksestä aiemmin lausutun kanssa (tuomiot T-323/06 ja C-194/09 P), ii) SEUT 107 artiklan 1 kohdan soveltamisen yhteydessä siinä sekoitetaan kaksi kriteeriä, joita kumpaakin tuen olemassaolo edellyttää, kun siinä päätellään Alcoan saama etu pelkästä käytettyjen resurssien valtiollisen luonteen toteamisesta ja iii) sen perustelut ovat puutteelliset, koska siinä ei todettu, että komissio oli erehtynyt olettaessaan, että Alcoa sai etua kyseisestä toimenpiteestä, minkä vuoksi se ei siis tehnyt asianmukaista taloudellista analyysiä edun mahdollisen suuruuden arvioimiseksi.
3. Menettelyvirhe, koska unionin yleinen tuomioistuin väärästi Alcoan toista kanneperustetta, minkä vuoksi se syyllistyi lausumatta jättämiseen ja perustelujen virheellisyyteen. Unionin yleinen tuomioistuin lausui virheellisesti seikasta, jota Alcoa ei ollut kannekirjelmässään ensimmäisessä oikeusasteessa esittänyt, mutta jätti kokonaan lausumatta Alcoan esittämästä olennaisesta seikasta eli siitä, että myös siinä tapauksessa, että taloudellisen edun olemassaolo olisi todettu, komission käyttämä menetelmä edun suuruuden arvioimiseksi oli virheellinen ja johti takaisinperittävän tuen kokonaismäärän yliarvioimiseen.

Valitus, jonka Portovesme Srl on tehnyt 23.12.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-291/11, Portovesme v. komissio, 16.10.2014 antamasta tuomiosta

(Asia C-606/14 P)

(2015/C 089/10)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Portovesme Srl (edustajat: avvocato G. Dore, avvocato M. Liberati, avvocato A. Vinci ja avvocato F. Ciulli)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion ja näin ollen kumoaa riidanalaisen päätöksen ja hyväksyy kannekirjelmässä ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset (ja poistaa lauseen ”siltä osin kuin tämä katsotaan kohtuulliseksi” vaatimusten ensimmäisestä kohdasta)
- toissijaisesti hyväksyy käsiteltävänä olevan valituksen ja palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen uudelleen arvioimiseksi ja pysyttää oikeudelliset perusteet, joihin vedotaan tässä oikeusasteessa
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut kummassakin oikeusasteessa.